

અથડામણ ટાળો

‘કોઈનીય અથડામણમાં ના આવીશ અને અથડામણને ટાળજે.’

આ અમારા વાક્યનું જો આરાધન કરીશ તો ઠેઠ મોક્ષે પહોંચીશ. તારી ભક્તિ અને અમારું વચનબળ બધું જ કામ કરી આપે. સામાની તૈયારી જોઈએ.

અમારું એક જ વાક્ય જો કોઈ પાળે તો તે મોક્ષે જ જાય. અરે, અમારો એક શબ્દ જેમ છે તેમ આખો જ ગળી જાય તો ય મોક્ષ હાથમાં આવી જાય તેમ છે, પણ એને જેમ છે તેમ ગળી જા. એને ચાવવા કે ચૂંથવા ન માંડીશ. તારી બુધ્ધિ કામ નહીં લાગે અને એ ઊલટાનો ડાખો કરી નાખશે.

માટે જ્યાં હો ત્યાંથી અથડામણને ટાળો. આ અથડામણો કરી આ લોકનું તો બગાડે છે, પણ પરલોક પણ બગાડે છે. જે આ લોકનું બગાડે તે પરલોકનું બગાડ્યા વગર રહે નહીં. આ લોક સુધરે તેનો પરલોક સુધરે. આ ભવમાં આપણને કોઈપણ જાતની અડચણ ના આવી તો જાણવું કે પરભવે પણ અડચણ છે જ નહીં અને અહીં અડચણ ઊભી કરી તો તે બધી ત્યાં જ આવવાની છે.

પ્રશ્નકર્તા : અથડામણમાં અથડામણ કરીએ તો શું થાય?

દાદાશ્રી : માથું ફૂટી જાય! એક માણસ મને સંસાર પાર કરવાનો રસ્તો પૂછતો હતો. તેને મેં કહ્યું કે, ‘અથડામણ ટાળજે.’ મને પૂછ્યું કે ‘અથડામણ એટલે શું?’ ત્યારે મેં કહ્યું કે, ‘આપણે સીધા ચાલતા હોઈએ ને વચમાં થાંભલો આવે તો આપણે ફરીને જવું કે થાંભલાને અથડાવવું?’ ત્યારે એ કહે કે, ‘ના, અથડાઈએ તો માથું ફૂટી જાય.’

આ પથરો આમ વચ્ચે પડેલો હોય તો આપણે

શું કરવું જોઈએ? ફરીને જવું જોઈએ.

આ વડોદરાના ગાયકવાડ સરકાર હોય, સાંકડી પોળમાંથી પસાર થતા હોય ને એટલામાં સામેથી એક મોટાં શીંગડાવાળો મોટો આખલો સામેથી માર માર કરતો આવતો હોય તો ત્યાં મહારાજા સાહેબ શું કરે? આખલાને શું એમ કહે કે, ‘હેય ભેંસના ભાઈ, મારા રાજમાં તું ક્યાંથી? ખસી જા વચ્ચેથી!’ એવું કહે તો એ આખલો શું ખસી જાય? આખલો શું કહે કે તું રાજા તો હું મહારાજા? આવી જા! એ તો સામો રાજાને અથડાવાનો જ. જો રાજાને આખલા જોડે અથડાવું ના હોય, તો એણે ધીમે રહીને ખસી જવું જોઈએ ને ઓટલે ચઢી જવું જોઈએ. આમ કોઈ આપણને અથડાવા આવે તો આપણે સમજી જવું કે આ આખલો આવ્યો, પણ મનમાં મોઢેં ના કહેવાય પાછું હું કે! કોઈ માણસ વઢવા આવે, શબ્દો બોમ્બગોળા જેવા આવતા હોય, ત્યારે આપણે જાણવું કે અથડામણ ટાળવાની છે. આપણા મન ઉપર અસર બિલકુલ હોય નહીં છતાં કંઈક અસર ઓચિંતી થઈ ત્યારે આપણે જાણીએ કે સામાના મનની અસર આપણા પર પડી, એટલે આપણે ખસી જવું, એ બધી અથડામણો છે. એ જેમ જેમ સમજતા જશો તેમ તેમ અથડામણને ટાળતા જશો. અથડામણ ટાળે તેનાથી મોક્ષ થાય છે! આ જગત અથડામણ જ છે, સ્પંદન સ્વરૂપ છે.

એક ભાઈને એકાવનની સાલમાં આ એક શબ્દ આપ્યો હતો. ‘અથડામણ ટાળ’ કહ્યું હતું એને એવી રીતે સમજણ પાડી હતી. હું શાસ્ત્ર વાંચતો હતો. ત્યારે એ મને આવીને કહે કે, ‘દાદા, મને કશુંક આપો.’ એ મારે ત્યાં નોકરી કરતો હતો. ત્યારે મેં એને કહ્યું, ‘તને શું આપે? આખી દુનિયા જોડે લઢીને આવે છે. મારામારી કરીને આવે છે. રેલ્વેમાં ય ઠોકાઠોક કરે. આમ પૈસાના પાણી કરે ને

રેલ્વેને જે કાયદેસર ભરવાના છે તે ના ભરે અને ઉપરથી ઝઘડા કરે. આ બધું હું જાણું તે મેં એને કહ્યું કે 'તું અથડામણ ટાળ. બીજું કશું તારે કરવાની જરૂર નથી.' તે આજ સુધી હજીયે પાળે છે. અત્યારે તમે એની સાથે અથડામણ કરવાની નવી નવી રીતો ખોળી કાઢો જાતજાતની ગાળો ભાંડો તો એ આમ ખસી જશે.

માટે અથડામણ ટાળો. અથડામણથી આ જગત ઊભું થયું છે. એને ભગવાને વેરથી ઊભું થયું છે એમ કહ્યું છે. દરેક માણસ, અરે! જીવમાત્ર વેર રાખે. વધુ પડતું થયું કે વેર રાખ્યા વગર રહે નહીં. તે પછી સાપ હોય, વીંછી હોય, બળદીયો હોય કે પાડો હોય. ગમે તે હોય પણ વેર રાખે. કારણકે બધામાં આત્મા છે. આત્મશક્તિ બધામાં સરખી છે. કારણ આ પુદ્ગલની નબળાઈને લઈને સહન કરવું પડે છે, પણ સહન કરતાંની સાથે એ વેર રાખ્યા વગર રહે નહીં. અને આવતે ભવે એ એનું વેર વાળે પાછું!

એમાં સહન કરવાનું ખરું ?

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, અથડામણ ટાળવાનું આપે જે કહ્યું, એટલે સહન કરવું એમ અર્થ થાય ને?

દાદાશ્રી : અથડામણ ટાળવાનું એટલે સહન કરવાનું નથી. સહન કરશો તો કેટલું કરશો? સહન કરવું અને 'સ્પ્રીંગ' દબાવવી એ બે સરખું છે. 'સ્પ્રીંગ' દબાવેલી કેટલા દહાડા રહેશે? માટે સહન કરવાનું તો શીખશો જ નહીં, 'સોલ્યુશન' કરવાનું શીખો.

અજ્ઞાન દશામાં તો સહન જ કરવાનું હોય છે. પછી એક દહાડો 'સ્પ્રીંગ' ઊછળે તેમ બધું પાડી નાખે, પણ એ તો કુદરતનો નિયમ જ એવો છે.

એવો જગતનો કાયદો જ નથી કે કોઈને લીધે આપણે સહન કરવું પડે. જે કંઈ સહન કરવાનું

થાય છે બીજાના નિમિત્તે, એ આપણો જ હિસાબ હોય છે. પણ આપણને ખબર નથી પડતી કે આ ક્યા ચોપડાનો ને ક્યાનો માલ છે, એટલે આપણે એમ જાણીએ કે આણે નવો માલ ધીરવા માંડ્યો. નવો કોઈ ધીરે જ નહીં, ધીરેલો જ પાછો આવે. આપણા જ્ઞાનમાં સહન કરવાનું હોતું નથી. જ્ઞાનથી કો'ક વાર તપાસ કરી લેવી કે સામો શુદ્ધાત્મા છે. આ જે આવ્યું તે મારા જ કર્મના ઉદયથી આવ્યું છે. સામો તો નિમિત્ત છે, પછી આપણને આ જ્ઞાન 'ઈટસેલ્ફ' જ 'પઝલ' સોલ્વ કરી આપે.

ક્યું સાચું?

સાચું-ખોટું ભગવાન જોતાં જ નથી. ભગવાન તો એવું જ જુએ છે કે 'એ ગમે તે બોલ્યા, પણ કંઈ અથડાયું તો નથી ને?' ત્યારે કહે, 'ના.' 'બસ, અમારે એટલું જ જોઈએ.'

એટલે સાચું-ખોટું ભગવાનને ત્યાં હોતું જ નથી. એ તો આ લોકોને ત્યાં છે. ભગવાનને ત્યાં તો દ્વંદ્વ જ હોતું નથી ને! 'ચોરીઓ કરી કે દાન આપ્યું' એવું એવું કશું ભગવાનને ત્યાં હોતું જ નથી. એમને ત્યાં તો ચોર જાય તો ય 'જય સચ્ચિદાનંદ' ને દાનેશ્વરી જાય તો ય 'જય સચ્ચિદાનંદ'. ચોરને ચોરી કરવાનો રોગ છે અને દાનેશ્વરીને દાન આપવાનો રોગ છે, બન્ને રોગીષ્ઠ છે. ચોરને ચોરી કરવા પાછળ ઈરાદો શો છે? 'પૈસા લાવીને સુખી થઈ જઉં' અને દાનેશ્વરીને દાન આપવા પાછળ શો ઈરાદો છે? કે 'પૈસા આપીને કીર્તિ ફેલાય, એમાં હું સુખી થઉં.' એટલે બન્ને સરખા છે. ભગવાન બેઉને રોગીષ્ઠ કહે છે, નીરોગી નથી કહેતા. નીરોગી એટલે, કોઈપણ જાતનું જેને આવું દ્વંદ્વ કશું રહ્યું નથી તે નીરોગી છે. એ વીતરાગ છે. તો અથડામણ થાય એટલે આપણે શું સમજી જવું?

પ્રશ્નકર્તા : આપણી જ ભૂલ છે.

દાદાશ્રી : હા. અને તે તરત 'એક્સેપ્ટ' કરી લેવી. અથડામણ થઈ એટલે આપણે જાણવું કે 'એવું કેવું હું બોલી ગયો કે આ અથડામણ થઈ!' એટલે થઈ ગયો ઉકેલ, પછી 'પઝલ' સોલ્વ થઈ ગયું. નહીં તો જ્યાં સુધી આપણે 'સામાની ભૂલ છે' એવું ખોળવા જઈશું તો કોઈ દહાડો ય આ 'પઝલ' સોલ્વ નહીં થાય. 'આપણી ભૂલ છે' એમ માનીશું ત્યારે જ આ જગતથી છેડો આવશે. બીજો કોઈ ઉપાય નથી. બીજા બધા ઉપાયો ગૂંચવનારા છે. અને ઉપાયો કરવા એ આપણે અંદરખાને છૂપો અહંકાર છે. ઉપાયો શાને માટે ખોળો છો? સામો આપણી ભૂલ કાઢે તો આપણે એમ કહેવું કે 'હું તો પહેલેથી જ વાંકો છું.'

એડજસ્ટ એવરીલ્ડર

દરેક વ્યક્તિના જીવનમાં અમુક પ્રિન્સિપલ્સ હોવા જ જોઈએ, છતાં ય સંજોગો પ્રમાણે વર્તવું જોઈએ. સંજોગોને એડજસ્ટ થાય તેનું નામ માણસ. 'એડજસ્ટમેન્ટ' જો દરેક સંજોગોમાં કરતાં આવડે તો ઠેઠ મોક્ષે પહોંચી શકાય એવું ગજબનું હથિયાર છે. 'એડજસ્ટમેન્ટ' તો, તારી જોડે જે જે કોઈ ડીસએડજસ્ટ થવા આવે તેને તું એડજસ્ટ થઈ જા. રોજિંદા જીવનમાં જો સાસુ વહુને કે દેરાણી જેઠાણીને ડીસએડજસ્ટમેન્ટ થતું હોય તો, જેને આ સંસાર ઘટમાળમાંથી છૂટવું હોય તેણે એડજસ્ટ થઈ જ જવું જોઈએ ! ધણી-ધણીયાણીમાં ય જો એક ફાડ ફાડ કરતું હોય તો બીજાએ સાંધી લેવું, તો જ સંબંધ નભશે અને શાંતિ રહેશે. જેને એડજસ્ટમેન્ટ કરતાં ન આવડે તેને લોક મેન્ટલ કહે છે. આ રીલેટિવ સત્યમાં આગ્રહ, જકની જરાય જરૂર નથી. માણસ તો કોનું નામ? એવરીલ્ડર એડજસ્ટેબલ! ચોરની સાથે ય એડજસ્ટ થવું જોઈએ.

આજના મનુષ્યોની દશા ઘાંચીના બળદ જેવી થઈ ગઈ છે, પણ જાય ક્યાં? આવી ફસાયા તે ક્યાં જાય.

એક વખત અમે નહાવા ગયા ને પ્યાલો જ મૂકવાનો રહી ગયેલો. તે અમે જ્ઞાની શેના? એડજસ્ટ કરી લઈએ. હાથ નાખ્યો તો પાણી બહુ ગરમ, નળ ખોલ્યો તો ટાંકી ખાલી, પછી અમે તો ધીમે ધીમે હાથેથી ચોપડી ચોપડી ટાઢું પાડીને નહાયા. બધા મહાત્માઓ કહે, આજે દાદાને નહાતાં બહુ વાર લાગી. તે શું કરીએ? પાણી ટાઢું થાય ત્યારે ને? અમે કોઈને ય આ લાવો ને તે લાવો એમ ના કહીએ. એડજસ્ટ થઈ જઈએ. એડજસ્ટ થવું એ જ ધર્મ છે. આ દુનિયામાં તો પ્લસ-માયનસનું એડજસ્ટમેન્ટ કરવાનું હોય છે. માયનસ હોય ત્યાં પ્લસ અને પ્લસ હોય ત્યાં માયનસ કરવાનું. અમે તો અમારા ડહાપણને ય જો કોઈ ગાંડપણ કહે તો એમ કહીએ, 'હા, બરાબર છે.' તે માયનસ તુર્ત જ કરી નાખીએ.

વ્યવહારમાં રહ્યો એનું નામ કહેવાય કે જે 'એડજસ્ટ એવરીલ્ડર' થયો.

પ્રશ્નકર્તા : વ્યવહારમાં રહેવાનું, તો 'એડજસ્ટમેન્ટ' એકપક્ષી ના હોવું જોઈએ ને?

દાદાશ્રી : વ્યવહાર તો એનું નામ કહેવાય કે 'એડજસ્ટ' થઈએ એટલે પાડોશી ય કહે કે 'બધા ઘેર ઝઘડા છે, પણ આ ઘેર ઝઘડો નથી.' એનો વ્યવહાર સારામાં સારો ગણાય. જેની જોડે ના ફાવે ત્યાં જ શક્તિ કેળવવાની છે. ફાવ્યું ત્યાં તો શક્તિ છે જ. ના ફાવે એ તો નબળાઈ છે. મારે બધા જોડે કેમ ફાવે છે? જેટલા 'એડજસ્ટમેન્ટ' લેશો તેટલી શક્તિઓ વધશે અને અશક્તિઓ તૂટી જશે. સાચી

સમજણ તો બીજી બધી સમજણને તાળાં વાગશે ત્યારે જ થશે.

એક ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ આવેલા તે મને કહે છે કે સાડાત્રણ હજારનો પગાર (૧૯૭૦માં) મળે છે. ત્યારે મેં કહ્યું, બહુ અનુભવ એટલે ? ત્યારે કહે, હા અનુભવ ઘણો જબરજસ્ત. મેં કહ્યું કે એકાદ દહાડો જ્ઞાન લઈ જજે, તે સારું કામ ચાલે ! બાકી સાડાત્રણ હજારનો પગાર એટલે બીજો કશો તારે વાંધો જ નહીં ને. મેં કહ્યું, સાડાત્રણ હજાર એટલા બધા રૂપિયા કરો છો શું પછી ? ત્યારે કહે, અત્યારે તો આ મોંઘવારીમાં શી રીતે ? ત્યારે મેં કહ્યું, પણ શું શું કરો છો ? થોડું ઘણું કહો મને. ત્યારે કહે પંદરસો તો મારી પત્નીને આપું છું ત્યારે મેં જાણ્યું, રસોડા ખાતે આપતા હશે, તે મેં કહ્યું, રસોડામાં તો આપવા જ પડે ને, એમાં વાંધો નહીં, પંદરસો આપો તો. ત્યારે એ પાછો બોલી ઊઠ્યો, ના એવું નહીં, રસોડામાં નથી આપતો. પંદરસો તો મારી વાઈફને આપવામાં જાય છે. પોલ ફૂટ્યું આ ! શી એની અક્કલ નીકળી આ ! હા, હવે તમે સી.એ. ખરા !! સી.એ. જુદો રહે અને વહુ જુદી રહે. તમે આવા સી.એ. થયેલા માણસને સ્ત્રી જુદી રહે, તમારી બહાર આબરુ કેટલી હશે ?? આબરુ તો જતી રહેને પછી કે ના જતી રહે ? પછી મેં પૂછ્યું, શાથી જુદી રહે છે ? ત્યારે કહે, મને મેળ નથી પડતો. મેં કહ્યું, છોકરું છે ? ત્યારે કહે, એક છોકરું છે તેની સાથે રહે છે. એને પંદરસો આપું છું અને બીજું મારે ખાવાપીવા જોઈએ બધું. મેં કહ્યું, બહુ અક્કલવાળા ! સી.એ. થયેલા બીજાની ભાંજગડોને તો સુધારી આપે, પણ આ તો પોતાના હિસાબમાં ભૂલ કરી, તમે એક માણસનું સમાધાન ના કરી શકો ? એક બઈ, પોતાની જોડે જેણે શાદી કરેલી છે તે બઈનું સમાધાન ના કરી શકો ? તું ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ કહેવાઉ ! તમે તો ભયંકર ગણતરીબાજ. હું વઢ્યો. મેં કહ્યું, સી.એ. કોણે કર્યા આ ? શી રીતે

પાસ થયેલા ? ચોરીઓ કરીને પાસ થયા'તા ? સી.એ. તો કેટલો બધો અક્કલવાળો હોય ! બીજું આજુબાજુ વાળાને જો કદી ભાંજગડ પડી હોય તો સાંધી આપે એવો હોય અને તમે ઘરમાં ફેકચર કરી નાંખ્યું આ ! છોડો ફાડી નાખ્યો આખો ? ત્યારે કે 'દાદાજી તમે એને ઓળખતા નથી, બહુ જ ખરાબ બૈરી છે આ.' મેં કહ્યું, એ વાતે ય ખરી છે પણ હું હમણે એને પૂછી આવીશ કે ધણી કેવા છે, તો શું કહેશે એ ?

પ્રશ્નકર્તા : એ ય એવું જ કહે, ખરાબ છે.

કોમનસેન્સ : માસ્ટર કી

વ્યવહાર શુદ્ધ થવા માટે શું જોઈએ ? 'કોમનસેન્સ કમ્પ્લીટ' જોઈએ, સ્થિરતા-ગંભીરતા જોઈએ.

વ્યવહારમાં 'કોમનસેન્સ'ની જરૂર. 'કોમનસેન્સ' એટલે 'એવરીવ્હેર એપ્લિકેબલ'. સ્વરૂપજ્ઞાન સાથે 'કોમનસેન્સ' હોય તો બહુ દીપે.

પ્રશ્નકર્તા : 'કોમનસેન્સ' કેવી રીતે પ્રગટ થાય ?

દાદાશ્રી : કોઈ પોતાને અથડાય પણ પોતે કોઈને અથડાય નહીં એવી રીતે રહે તો 'કોમનસેન્સ' ઉત્પન્ન થાય. પણ પોતે કોઈને અથડાવો ના જોઈએ, નહીં તો 'કોમનસેન્સ' જતી રહે ! ઘર્ષણ પોતાના તરફનું ના હોવું જોઈએ.

સામાના ઘર્ષણથી 'કોમનસેન્સ' ઉત્પન્ન થાય. આ આત્માની શક્તિ એવી છે કે ઘર્ષણ વખતે કેમ વર્તવું એનો બધો ઉપાય બતાવી દે અને એક વખત બતાવે પછી એ જ્ઞાન જાય નહીં. આમ કરતાં કરતાં 'કોમનસેન્સ' ભેગી થાય.

આપણું વિજ્ઞાન મેળવ્યા પછી માણસ એવો રહી શકે અગર તો સામાન્ય જનતામાં કો'ક માણસ એવી રીતે રહી શકે, એવા પુણ્યશાળી લોકો હોય છે! પણ એ તો અમુક જગ્યાએ રહી શકે, દરેક બાબતમાં ના રહી શકે!

ઘર્ષણ તોડે માથાં....

નોકર પ્યાલા-રકાબી ફોડે તો અંદર સંઘર્ષણ થઈ જાય. એનું શું કારણ? ભાન નથી, જાગૃતિ નથી કે 'મારું ક્યું ને પારકું ક્યું? પારકાનું હું ચલાવું છું કે બીજો કોઈ ચલાવે છે?'

આ જે તમને એમ લાગે છે કે 'હું ચલાવું છું' તે એમાનું તમે કશું ચલાવતા નથી. એ તો તમે ખાલી માની બેઠા છો. તમારે જે ચલાવવાનું છે તે તમને ખબર નથી.

દાદાશ્રી : આ ભીંત જોડે ઘર્ષણ થાય તો શું થાય?

પ્રશ્નકર્તા : માથું ફૂટી જાય.

દાદાશ્રી : એ તો જડ છે! પેલાં તો ચેતનવાળાં જોડે ઘર્ષણ, તે શું થાય?

ભગવાન મહાવીરને એકું ઘર્ષણ થયું નહોતું, જન્મ્યા ત્યારથી તે ઠેઠ સુધી! અને આપણે તો પચાસ હજાર-લાખ થવાં જોઈએ તેને બદલે કરોડો થયાં, તેનું શું? અરે! દહાડામાં યે વીસ-પચ્ચીસ વખત તો હોય જ. અમથો અમથો ય આંખ ઊંચી થઈ જાય કે ઘર્ષણ, બીજા ઉપર કંઈ અવળો ભાવ થયો એ બધું ઘર્ષણ!

આ ભીંતને માટે અવળા વિચાર આવે તો વાંધો નથી, કારણ એકપક્ષી ખોટ છે. જ્યારે જીવતા માટે એક અવળો વિચાર આવ્યો કે જોખમ છે. બન્નેપક્ષી

ખોટ જાય. પણ આપણે એની પાછળ પ્રતિક્રમણ કરો એટલે ઘર્ષણ ખલાસ થઈ જાય.

આખું જગત ઘર્ષણ અને સંઘર્ષણમાં પડેલું છે. આ દિવાળીને દહાડે બધા નક્કી કરે કે 'આજે ઘર્ષણ નથી કરવું' માટે તે દહાડે સારું સારું ખાવાનું મળે, સારાં સારાં કપડાં પહેરવાનાં મળે, બધું જ સારું સારું મળે, જ્યાં જાવ ત્યાં 'આવો, આવો' કરે એવો પ્રેમ મળે. સંઘર્ષ ના હોય તો પ્રેમ રહે, ખરું-ખોટું જોવાની જરૂર જ નથી.

વ્યવહારિક બુધ્ધિ વ્યવહારમાં તો કામ લાગે જ, પણ એ તો એની મેળે એડજસ્ટ થયેલી જ છે! પણ બીજી વિશેષ બુધ્ધિ છે, એ જ હંમેશા સંઘર્ષ કરાવે છે.

ઘેર બેઠાં તપ

તમે તો કેટલા પુણ્યશાળી કહેવાઓ કે તમારે ઘેર બેઠા જ અનાડી દેશ છે! આપણે ઘરમાં પેઠા કે આપણા ઘરમાં જ અનાડી દેશ! જમીએ ત્યાં જ, ખાઈએ-પીએ ત્યાં જ, અનાડી દેશ બધો હોય. હવે અહીં આગળ તપ તપવાનું છે. ભગવાનને તપ ખોળવા સાઠ માઈલ વિચરવું પડ્યું હતું, અનાડી દેશ ખોળવા માટે! જ્યારે આજે તો ઘેર બેઠા જ અનાડીપણું લોકોનું નથી લાગતું? તો મફતનું તપ મળ્યું છે તો શાંતિથી સહન કરી લો ને! આ કાળના લોકો ય કેટલા પુણ્યશાળી છે! આને પ્રાપ્ત તપ કહેવાય. આડોશી-પાડોશીઓ, ભાગિયા, ભાઈઓ, વહુ, છોકરાં, બધાય તપ કરાવે એવું છે! આગળના કાળમાં તો ઘેર બધી જ અનુકૂળતા રહેતી. આ પ્રતિકૂળ કાળ આવ્યો છે કે ક્યાંય 'એડજસ્ટમેન્ટ' જ ના થાય. ઘરમાં, બહાર, પાડોશીઓ, બધેથી જ 'ડિસ-એડજસ્ટમેન્ટ' આવી પડે. તેને તું સહન કર અને 'એડજસ્ટ' થઈ જા.

સરળતા એ અધ્યાત્મની કમાણી

પ્રશ્નકર્તા : દુનિયા વાંકી છે, પણ આપણે આપણા સ્વભાવ પ્રમાણે સરળતાથી વર્તીએ તો મૂર્ખામાં ખપીએ છીએ. તો સરળતા છોડીને વાંકા થવું કે મૂર્ખામાં ખપવું?

દાદાશ્રી : એવું છે કે, કેટલાય અવતારની કમાણી હોય તો સરળતા ઉત્પન્ન થાય. જે વાંકો છે તે આપણી કમાણી ખોવડાવી નાખવા ફરે છે, તો આપણે આપણી કમાણી ખોઈ નાખીએ ખરા? પોતાની કમાણી ખોઈ નાખે તો આપણે પણ વાંકા જ થઈ ગયા, તો પછી આપણી પાસે રહ્યું શું? સામાન બંધો ખલાસ થઈ ગયો! અને પછી નાદારી નીકળે!!

દેહની અથડામણ તો થઈ હોય ને વાગ્યું હોય તો દવા કરાવે કે મટી જાય, પણ ઘર્ષણ અને સંઘર્ષણથી જે મનમાં ડાઘ પડ્યા હોય, બુધ્ધિના ડાઘ પડ્યા હોય તેને કોણ કાઢે? હજારો અવતારે ય ના જાય.

જ્ઞાનીને ઘર્ષણ ન કટિ

સંસારનો અર્થ જ સમસરણ માર્ગ! એટલે નિરંતર પરિવર્તનપણાને પામ્યા કરે. ત્યારે ઘૈડિયાઓ જૂના જમાનાને જ વળગી રહે. અલ્યા જમાના પ્રમાણે કર, નહીં તો માર ખઈને મરી જઈશ! જમાના પ્રમાણે ‘એડજસ્ટમેન્ટ’ લેવું જોઈએ. મારે તો ચોર જોડે, ગજવાં કાપનાર જોડે, બધા જોડે ‘એડજસ્ટમેન્ટ’ થાય. ચોર જોડે અમે વાત કરીએ તો એ ય જાણે કે આ કરૂણાવાળા છે. અમે ચોરને ‘તું ખોટો છે’ એવું ના કહીએ, કારણકે એનો એ ‘વ્યુ પોઈન્ટ’ છે. ત્યારે લોક એને ‘નાલાયક’ કહીને ગાળો ભાંડે. ત્યારે આ વકીલો જુઠા નથી? ‘સાવ જુઠો કેસ જિતાડી આપીશ’ એમ કહે, તે એ ઠગારા

ના કહેવાય? ચોરને ‘લુચ્ચો’ કહે, ને આ તદ્દન જુઠા ‘કેસ’ને ‘સાયો’ કહે તેનો સંસારમાં વિશ્વાસ કેમ કરાય? છતાં એનું ય ચાલે છે ને? કોઈને ય અમે ‘ખોટો’ ના કહીએ. એ એના ‘વ્યુ પોઈન્ટ’થી ‘કરેક્ટ’ જ છે. પણ એને સાચી વાતની સમજ પાડીએ કે આ ચોરી કરે છે તેનું ફળ તને શું આવશે.

એડજસ્ટ થાઓ જમાનાને !

આ ઘૈડિયા ઘરમાં પેસે તો કહેશે, ‘આ લોખંડનું કબાટ? આ રેડિયો? આ આવું કેમ?’ એમ ડખો કરે. અલ્યા કોઈ જુવાનની દોસ્તી કર. આ તો યુગ જ બદલાયા કરવાનો. તે વગર આ જીવે શી રીતે? કંઈક નવું જુએ એટલે મોહ થાય. નવું ના હોય તો જીવે શી રીતે? આવું નવું તો અનંત આવ્યું ને ગયું, તેમાં તમારે ડખો કરવાનો ના હોય. તમને ના ફાવે તો તે તમારે ના કરવું. આ આઈસ્ક્રીમ એમ નથી કહેતો તમને કે ‘અમારાથી ભાગો.’ આપણે ના ખાવો હોય તો ના ખઈએ. આ તો ઘૈડિયા એની પર ચિઢાયા કરે. આ મતભેદો તો જમાનો બદલાયાના છે. આ છોકરાં તો જમાના પ્રમાણે કરે. મોહ એટલે નવું નવું ઉત્પન્ન થાય અને નવું ને નવું જ દેખાય છે. અમે નાનપણથી બુધ્ધિથી બહુ જ વિચારી લીધેલું કે આ જગત ઊંધું થઈ રહ્યું છે કે છતું થઈ રહ્યું છે, અને એ પણ સમજાયેલું કે કોઈને સત્તા જ નથી આ જગતને ફેરવવાની. છતાં અમે શું કહીએ છીએ કે ‘જમાના પ્રમાણે એડજસ્ટ થાવ.’ છોકરો નવી જ ટોપી પહેરી આવે તો એવું ના કહીએ કે, ‘આવું કંઈથી લઈ આવ્યો?’ એના કરતાં ‘એડજસ્ટ’ થઈએ કે ‘આવી સરસ ટોપી ક્યાંથી લાવ્યો? કેટલાની આવી? બહુ સસ્તી મળી?’ આમ ‘એડજસ્ટ’ થઈ જઈએ.

જય સચ્ચિદાનંદ

આપ્તપુત્ર શ્રી દિપકભાઈ દેસાઈનો જાહેર સત્સંગ

મુંબઈના વિવિધ પરંઓમાં

તા. ૬-૧૦-૮૫ થી તા. ૧૫-૧૦-૮૫

સંપર્ક : ફોન નં.- ૪૧૩૭૬૧૬.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ς

εισαγωγή

€

**પૂ. ડૉ. નીરૂબેન અમીનના આગામી
સત્સંગ કાર્યક્રમો**

રાજકોટ : તા. ૬-૧૦-૮૫ થી તા. ૮-૧૦-૮૫
સ્થળ : વિશાશ્રીમાળીની વાડી, કરણપરા, રાજકોટ.

સંપર્ક : શ્રી રૂપેશ મહેતા
એ-૩, નંદનવન ફલેટ્સ,
હોટેલ તુલસી સામે, કે.એસ.વી. ગૃહ રોડ,
રાજકોટ. ફોન-૩૪૫૮૭.

જેતપુર : તા. ૧૦-૧૦-૮૫
સંપર્ક : શ્રી ગીરધરભાઈ વાઘેલા
મનજી મૂલજીની શેરી, ફુલવાડી રોડ,
જેતપુર.

જામનગર : તા. ૧૧-૧૦-૮૫ થી ૧૨-૧૦-૮૫
સંપર્ક : જયેન્દ્ર કામદાર
નિલેષ સદન, ચાંદી બજાર,
લાલબાગ દેરાસર સામે, ડેલીફળી,
જામનગર.
ફોન - ૭૭૮૫૭

મોરબી - તા. ૧૩-૧૦-૮૫ થી ૧૪-૧૦-૮૫
સ્થળ : દશાશ્રીમાળીની વાડી, જૂના બસસ્ટેન્ડ પાસે,
બેંક ઓફ બરોડા સામે, મોરબી.
સંપર્ક : શ્રી જીવરાજભાઈ ઘરોડીયા
૧૫૪, રીલીફ નગર, સામે કાંઠે,
મોરબી. ફોન - ૦૨૮૨૨ ૨૧૫૪૭

સત્સંગ-શિબિરના કાર્યક્રમો :

સુરત : તા. ૨૭-૧૦-૮૫ થી ૩૦-૧૦-૮૫
સ્થળ : મહાવિદેહ તીર્થધામ, કામરેજ ચાર રસ્તા,
મુ.પો. નવાગામ, જી. સુરત.

(સુરત થી કામરેજ ચોકડી આવવા બસ મળે છે.)
અમદાવાદ : તા. ૨૭-૧૨-૮૫ થી ૩૧-૧૨-૮૫
સ્થળ : સોલા ભાગવત વિદ્યાપીઠ, અમદાવાદ.
(લાલદરવાજાથી ૬૫ નંબરની બસ અને રેલ્વે
સ્ટેશનથી ૬૭ નંબરની બસ મળે છે.)

વિદેશ સત્સંગ યાત્રા-૧૯૯૫

પૂ. ડૉ. નીરુબેન અમીન તથા શ્રી દિપકભાઈ દેસાઈની સત્સંગ અર્થે વિદેશ યાત્રા તા. ૨૯મી માર્ચ તથા તા. ૨૨મી માર્ચથી શરૂ થઈ. પહેલાં લંડન પહોચ્યા. ત્યાં વિવિધ હોલમાં તથા ઘરોમાં સત્સંગ થયો, જ્ઞાનવિધિઓ થઈ. પોતાનું શુદ્ધાત્મા સ્વરૂપનું લક્ષ જ્ઞાનવિધિ પછી સહેજે બેસી જાય છે. દાદાની તથા સીમંદર સ્વામીની રાતદિવસની ભક્તિમાં લાગી જાય છે ને પરિણામ સ્વરૂપે સંસાર પ્રત્યે નિર્લેપતા વધતી જાય છે. તા. ૧૫-૧૬ એપ્રિલ લંડનમાં બે દિવસની શિબિર થઈ. વિવિધ પ્રશ્નો થયા, સામયિક થઈ અને ભક્તિ થઈ.

યુ.એસ.એ.નો પ્રવાસ ન્યૂયોર્કથી ચાલુ થયો. સીમંદર સ્વામી ભગવાનની એક અલૌકિક પ્રાણપ્રતિષ્ઠાનો અનુભવ ત્યાંના મહાત્માઓએ કર્યો. પ્રાણપ્રતિષ્ઠા પછી ભગવાનની આંખ, ભાવ, હાસ્ય જોઈને હૃદય એક પળ માટે થંભી ગયું. મહાત્માઓના ભાવ પુરાવાથી જે એક પથ્થરની મૂર્તિ હતી તે હસતા બોલતા મોહક ચિત્ત હરી લે તેવા ભગવાન થઈ ગયા ને પછી તો ઘરના એક સભ્ય જેવા જ લાગે. યુ.એસ.એ.માં છ શિબિરનું આયોજન થયું. Houston, Chicago, Kansas, Toronto, Lowell તથા Atlanta માં શિબિર થઈ. આજુબાજુના ગામના મહાત્માઓને તથા

ગામના મહાત્માઓને જોડે જ ત્રણ-ચાર દિવસ રહીને ચોથા આરાનો અનુભવ થતો હતો.

દરરોજ બે સામાયિક થતી. નવી રીતે 'આજ્ઞા'ની સામાયિક બધાએ કરી. શુદ્ધાત્મા જોવાની સામાયિકમાં નાનપણથી જે જે ફાઇલ મળી હોય તેનું શુદ્ધાત્મા સ્વરૂપ અને Relative સ્વરૂપ જૂદુ જોવું. દરેક ફાઇલ માટે કંઈ ને કંઈ અભિપ્રાય બુદ્ધિએ પાડયો જ હોય છે. ખરેખર એક જ અભિપ્રાય રાખવા જેવો છે કે શુદ્ધાત્મા જ છે. સામાયિકમાં જે File આવે તો એના શુદ્ધાત્મા જુદા દેખાય ને એમના ખોખા માટે જે અભિપ્રાય પડેલો હોય તે ય પણ જૂદો દેખાય. File No ten, કાકા બહુ કોઠી છે તે અભિપ્રાય જૂદો દેખાય ને મહી શુદ્ધાત્મા નોખા છે, Pure છે ને મારું ને એમનું સ્વરૂપ અભેદ છે તે પણ દેખાય. આ સામાયિક પછી બધા મહાત્માને અનુભવ થયો કે પહેલા જે શુદ્ધાત્મા જોવા પડતા હતા તે હવે સહેજે દેખાય છે. તરત જ મહી હાજર થઈ જાય કે શુદ્ધાત્મા જ છે. જૂની ઘણી જઙ્ગલ સાથે હિસાબ ચોખ્ખા થયા ને અભેદતા લાગી.

એવી જ રીતે વ્યવસ્થિતની આજ્ઞાની સામાયિકમાં પોતે કર્તા થાય તો આજ્ઞા ચૂકે છે ને બીજાને કર્તા માને તો પણ આજ્ઞા ચૂકે છે. File ના ગમતું કરે એટલે તરત જ એને કર્તા માની લેવાય ને અભિપ્રાય બેસી જાય, દોષિત દેખાય અને શુદ્ધાત્મા ના દેખાય એમ Vicioces

Cicle ચાલુ થઈ જાય અને વ્યવસ્થિત કર્તા છે, એ પોતે શુદ્ધાત્મા છે અને relative માં એ નિર્દોષ છે. એમ સામાયિકમાં સમજાયું-જોયું. બધે જ્ઞાનવિદિઓ પણ થઈ. જે મહાત્માઓએ જ્ઞાન લીધું હોય તેમને જ્ઞાનવિદિ કેવી રીતે ઊપયોગપૂર્વક બોલવું તે સમજાયું. ઘણાં મહાત્માને ત્યાં સીમંધર સ્વામીના પદરામણા થયા. આવી શિબિરમાં Continuous સત્સંગ મળવાથી, જોડે ને જોડે રહેવાથી, સામાયિકથી, સ્વરૂપનો અનુભવ વધતો જાય છે ને એક વાર અનુભવ ચાખવાથી પછી વિપરીત સંજોગોમાં, ઠલી જવાય એવા સંજોગોમાં પણ સ્થિરતા રહે છે.

પાછું એક વીક માટે લંડન જવાનું થયું. ત્યાં ગુરૂપૂર્ણિમાના આગલા શનિ-રવિ એટલે કે ૯ અને ૧૦ જૂલાઈ હોલમાં મહાત્માઓએ ગુરૂપૂર્ણિમા ઊજવી. સવારની ઘૂંઘૂંમાં ભક્તિ અને સીમંધર સ્વામીની પ્રતિષ્ઠા થઈ. પછી સત્સંગ-સામાયિક ને બીજે દિવસે જ્ઞાનવિદિ થઈ. દાદાની હાજરી વર્તાઈને જાણે બધા ઊપર ફૂલોનો વરસાદ કરતા લાગ્યા. પાછા શબ્દમાં ગુરૂપૂર્ણિમા માટે પહોંચી ગયા. પછી એ જ દિવસે એટલે કે ૧૨મી જૂલાઈ બપોર પછી શિબિર ચાલુ થઈ. ૨૦૦ મહાત્માઓ ભેગા થયા હતા. ૫૦-૬૦ Kids પણ આવેલા. Kids સાથે જૂદો સત્સંગ સમાંતારે ચાલ્યા કર્યો. બાળકો ૧૦-૧૦ મિનીટની જૂદા જૂદા વિષયો ઊપર દરરોજ

સામાયિક કરતા.

દાદાની વાણીના નવા પ્રકાશનો માટે પડાપડી થઈ. ‘પતિ-પત્નીનો વ્યવહાર’ કે જે ખૂબ જ નાજુક છે, ચીકણા ઋણાનુબંધવાળો છે, જ્યાં એકબીજા માટે સૌથી વધારે રાગ છે ને દ્રેષ પણ છે તે સમભાવે ઉકેલવા માટે નવું પ્રકાશન - ‘પતિ-પત્નીનો વ્યવહાર’ (બે ભાગ) ખુબ જ ઉપયોગી થઈ પડ્યું છે. દાદાના હીરાબા સાથેના અનુભવ, તેમની બોધકળાઓ, લોકોના જીવનનું Observation સુંદર રીતે સંકલિત થયું છે. જે Problem માટે આખી જીંદગી એકબીજા સાથે Difference રહેતો હતો તે દાદાશ્રીના સહેલાને સચોટ ઉપાય મળવાથી લાગે કે આટલું સહેલું હતું પણ મને સૂઝ્યું નહીં. પેટ પકડી પકડીને હસાવતા જાય ને રોગ કાઢતા જાય. ‘હું કોણ છું’ ની અંગ્રેજી આવૃત્તિ ‘Who Am I ?’ Kids ને દાદાના વિજ્ઞાનની યથાર્થ સમજ આપે છે. ‘નિજ દોષ દર્શનથી.... નિર્દોષ’ સૂક્ષ્મમાં સ્ટડી કરવા માટે છે. મહાત્મા કહે છે કે આ પુસ્તક આખસૂત્રની જેમ Ready Reference થઈ જાય એવું છે. ‘દાદા ભગવાનનું આત્મવિજ્ઞાન’ જે નવા મુમુક્ષોને પ્રાથમિક સમજ આપે છે તે ઘણા નવા મહાત્મા બનાવવા માટે નિમિત્ત બને છે. એક મહાત્મા કહે છે કે આ બુકનો ઉપર પ્લેનમાંથી વરસાદ વરસાવો. જે વાંચશે તેમનો મહીં જબરજસ્ત ઊઘાડ કરી આપશે. બીજા મહાત્મા

કહે છે કે આ બુક એક લાખ નકલ મારા તરફથી છાપો. નવા પુસ્તકોથી ઘણા નવા મુમુક્ષો દાદાના માર્ગમાં આવ્યા છે અને જૂના મહાત્માને પણ દાદાની વિરાહગ્નિ થોડી શાંત કરે છે.

ભારત પાછા ફરતા લંડનમાં દસેક દિવસ રહ્યા. બે દિવસની Luton ગામમાં શિબિર હતી. શ્રી દિપકભાઈ Manchester, Bedford, Boulton, Preston, Miltion keyenes એમ England ના બીજા ગામોમાં જઈને દાદાઈ સત્સંગ કર્યો. ત્યાં લંડનમાં બે મહાત્માઓના મૃત્યુ વખતેની પરિણીતી જોઈને, સમાધિમરણ જોઈને લંડનનો જૈન સમાજ અચરજ પામી ગયો. મૃત્યુ સમયે છેલ્લી ઘડી સુધી ‘હું શુદ્ધાત્મા છું, હું શુદ્ધાત્મા છું’ની અવિરત જાગૃતિમાં રહેતા રહેતા દેહ ત્યાગ કર્યો. શારિરીક પારાવાર વેદના, ભોગવટો હોવા છતાં આ વેદના શરીરને છે ને ‘હું શુદ્ધાત્મા છું’ અને એવી જાગૃતિ ઠેઠ સુધી રહી. ઘરના બધાને કહેતા જ હતા કે અમે મહાવિદેહે ક્ષેત્રે જવાના છીએ, સીમંધર સ્વામી પાસે. ઘરમાં પણ કોઈને દુઃખ-શોક નહોતો. બધાને શોક વખતે પણ જ્ઞાન હાજર રહ્યું ને સમતામાં સ્થિર રહ્યા.

આ વાતો સાંભળીને, પ્રત્યક્ષ જોઈને ઘણા લોકોને દાદાઈ વિજ્ઞાન સમજવાની, પામવાની ઉત્કંઠા જાગી.

- જય સચિદાનંદ

આગામી સત્સંગ કાર્યક્રમો

પર્યુષણ પર્વ : ૨૩-૮-૯૫ થી ૩૦-૮-૯૫

ડૉ. નીરુબહેન અમીન

સ્થળ : રામમંદિર હોલ,
ચિત્રા સિનેમાની બાજુમાં,
દાદર, મુંબઈ.

સમય : સાંજે ૫-૩૦ થી ૯-૩૦

શ્રી દિપકભાઈ દેસાઈ

સ્થળ : ૧, વરૂણ એપાર્ટમેન્ટ,
૩૭, શ્રીમાળી સોસાયટી, નવરંગપુરા,
અમદાવાદ.

સમય : સવારે ૯-૩૦ થી ૧૨-૩૦
સાંજે ૫-૩૦ થી ૯-૩૦

દક્ષિણ ગુજરાતના સત્સંગ કાર્યક્રમો : ૧૦-૯-૯૫ થી ૨૫-૯-૯૫

પૂ. ડૉ. નીરુબહેન અમીનનો સત્સંગ પ્રવાસ ઉમરગાંવ, ઉદવાડા, કિલ્લા પારડી, વલસાડ, સૂરત, ખાતે યોજવામાં આવશે.

યુવાનોની શિબીર : ૩૦-૯-૯૫ થી ૨-૧૦-૯૫

સ્થળ : ૧, વરૂણ એપાર્ટમેન્ટ, ૩૭, શ્રીમાળી સોસાયટી, નવરંગપુરા, અમદાવાદ. ફોન : ૬૪૨૧૧૫૪
નોંધ : ૧૫ થી ૩૦ વર્ષના યુવાનો માટે જ

સૌરાષ્ટ્રના સત્સંગ કાર્યક્રમો : ૩-૧૦-૯૫ થી ૧૩-૧૦-૯૫

પૂ. ડૉ. નીરુબહેન અમીનનો સત્સંગ પ્રવાસ રાજકોટ, મોરબી તથા સૌરાષ્ટ્રના અન્ય ગામોમાં યોજવામાં આવશે.

સૂરત શિબીર : ૨૬-૧૦-૯૫ થી ૨૯-૧૦-૯૫

સ્થળ : મહાવિદેહ તીર્થધામ, કામરેજ ચાર રસ્તા, મુ. પો. નવાગામ, જિ. સુરત

સમ્મેત શિબર યાત્રા પ્રવાસ : ૬-૧૨-૯૫ થી ૨૦-૧૨-૯૫

નોંધ : મર્યાદીત સંખ્યા લઈ જવામાં આવનાર હોવાથી વહેલા તે પહેલા ધોરણે અમદાવાદ વરૂણ એપાર્ટમેન્ટનો સંપર્ક સાધવો.

અમદાવાદ શિબીર : ૨૭-૧૨-૯૫ થી ૩૧-૧૨-૯૫

સ્થળ : ભાગવત વિદ્યાપીઠ, સોલા, અમદાવાદ.

નોંધ : લાલદરવાજાથી દુપ નંબરની બસ દર કલાકે સ્થળ ઉપર આવવા મળે છે.

**શિબીરમાં આવનાર મહાત્માઓ એ અગાઉથી
અમદાવાદ ખાતે જણાવવા વિનંતી જેથી કરીને વ્યવસ્થા કરવાનું સરળ બને.**

અંતરાય કર્મ

.... ત્યારે દાદા આ શું હશે કે મિથ્યાત્વ જ્યાં સુધી હોય છે, જ્યાં સુધી મિથ્યાત્વ હોય છે ત્યાં સુધી બધું અવળું અવળું દેખાય છે, અને જ્યારે સમ્યક્ત્વ થાય એ ત્યારે તે જ વખતે જે અવળું દેખાતું હતું તે જ સવળું દેખાય છે.

દાદા એવું છે ને જેવી દ્રષ્ટિ એવી સૃષ્ટિ. એની દ્રષ્ટિમાં હું છે કે હું ચંદુભાઈ છું, તો એ ચંદુભાઈ જેવી સૃષ્ટિ ઉભી થાય. હું આત્મા છું, તો આત્માની સૃષ્ટિ ઉભી થાય. એટલે જેવી દ્રષ્ટિ એવી સૃષ્ટિ ચંદુભાઈએ મિથ્યાત્વ અને દ્રષ્ટિ મિથ્યાત્વી અવળું જ કરે. આત્માના વિરૂદ્ધનું હોય બધું.

પ્રશ્નકર્તા : એ બધું આત્માના વિરૂદ્ધનું.

દાદાશ્રી : હા. એને પેલું હું શુદ્ધાત્મા, તો દેહના વિરૂદ્ધ કરે.

પ્રશ્નકર્તા : એ દેહના વિરૂદ્ધનું કરે

દાદાશ્રી : હા. એને આપણે જોઈએ છે પેલું આપણને દેહના વિરૂદ્ધ કરે તે તો સારું ઉલ્ટું આપણે. પણ લોકોને પેલું આવે છે હાથમાં. ક્યું આવે છે ? આત્માની વિરૂદ્ધનું લોકો.

પ્રશ્નકર્તા : પણ દાદા આપણી આમવાણીમાં એક થોડું વર્ણન આવે છે કે આત્માથી જે થયો તેનું મેઈન પ્રોડક્શન આત્માનું થયું એટલે બોય પ્રોડક્ટ સંસાર તો બધો આપોઆપ ચાલ્યા જ કરે છે.

દાદાશ્રી : આ સંસાર તો બાય પ્રોડક્ટ જ છે. તમારું આ પ્રોડક્શન કરતાં કરતાં જે પુણ્ય બંધાય છે, એ પુણ્યનું ફળ રૂપે તમને જે માંગો એ મલે. દરેક તમારી જરૂરિયાત સપ્લાય થાય. જો પુણ્ય વધારે હોય તો. આ

પુણ્યનું બંધી પુણ્ય કહેવાય છે, આત્મા પ્રાપ્ત કરતાં કરતાં અને આણે પોતાની જાતે જે પુણ્ય બાંધેલા હોય છે. જપ, તપ કરીને બધું એ પાપનું બંધી પુણ્ય હોય છે. સમજપડીને ? તે પુણ્ય તો મલે બધું ; પાછું વિચારો પાપ ના ને પાપના, ક્યાંથી ભેળું કરું ને શું કરું ને, ભોગવાય નહીં સારી રીતે અને પુણ્યનું બધી પુણ્ય તો ભોગવે.

પ્રશ્નકર્તા : એટલે પુણ્યાનું બંધી પુણ્યથી બધા અંતરાયો જે પડતા હતા તે બધા ખસી જાય ! લાંબાંતરાય દાનાંતરાય, એવા બધા જે અંતરાયો પડતા હતા, જમવાની રસોઈ તૈયાર થઈ હોય ને છતાંય ખવાય નહીં.

દાદાશ્રી : ના એ નહીં. એ પુણ્ય જેટલું હોય ને, એટલું જ ફળ આપે. કંઈ ખસી જાય નહીં. એનામાં ખસેડવાનો ગુણ નથી, એનામાં ફળ આપવાનો ગુણ છે.

લાભાંતરાયને એ બધા ખસેડવાના ગુણ અંતરાય કર્મ નાહાથી જાય. એનામાં અંતરાય કર્મનો એ જે છે, તે કર્મ તોડવાથી, એના વિરોધી સ્વભાવથી એ બધા ચાલ્યા જાય. અંતરાય કર્મ જેનાથી ઉત્પન્ન થયા છે, તે દશા આપણી ન થાય, એટલે ચાલ્યા જાય.

અંતરાય કર્મ એટલે શું ? તમારો છોકરો કોઈ બ્રહ્મણોને જમાડતો હોય, તો તમે એને કહો, આમાં શું કાઢવાનું છે ? આ લોકોને શું કરવા જમાડું છું ?! એના કરતાં આ દાદાના આશ્વપુત્રોને જમાડને ! આ તમે પહેલાં પુણ્ય બાંધ્યું, પણ અહીં મોટો અંતરાય બાંધ્યો.

કે તમારી થાળીમાં બેસશો તોય જમાશે નહીં ! હાથમાં ઓલું એ પણ જતું રહેશે. આ અંતરાય ! તમે જેટલા આંતરા પાડયા છે, એટલા જ અંતરાય તમારા.

લોકોને જે પ્રાપ્ત થતું હોય, તેમાં તમે આંતરો પાડો બુદ્ધિથી આ આમાં શું આપવા જેવું છે ?

કો 'ક આપતો હોય તો આપણાથી ના બોલાય. બોલવું એ બુદ્ધિનું ડહાપણ છે ને, મારી નાખે આપણને. કો 'ક આપતો હોય તેમાં શું કરવા વઢે છે ?! મેં બુદ્ધિથી આવું જ કરેલું બધેય. આવું જ કરેલું એના અંતરાય પડતા હતા બધા.

છોકરો કપડાં બે વખત પહેર તો હોય, એને આપણે કહીએ, 'શું નકામું પૈસા બગાડું છું, જાણે કપડાં ઘૂળાણી કરી નાખું છું' એ અંતરાય પડ્યો બધો. આપણને નહીં મલે. આંતરો કોઈનામાં પાડશો નહીં.

પ્રશ્નકર્તા : પણ દાદા કેટલાક એવી ફરજો આવી પડે ત્યારે તો થોડો અંતરાય કરવો પડે ને ! કુટુંબની અંદર વડીલ હોય, એટલે ફરજિયાત કોઈ વખત બોલવું પડે.

દાદાશ્રી : એના પણ ફળ તો અવશ્ય મલે પણ પછી આપણે એને ઘોઈ નાખવું જોઈએ કર્મ કરો પણ ઘોવાનું હથિયાર હોય તો તરત ઘોઈ નાખવું જોઈએ. ઘોવાનું હથિયાર હોય છે જ. પેપરવાળાને ના કરવું પડે બધું ? પણ હથિયારવાળા તે ઘોઈ નાખે જટ.

પ્રશ્નકર્તા : કેટલીક વખત હું એવી પરિસ્થિતિમાં મૂકાઉ છું, તો કહે છે, હું કહું છું કે આ હું કરું છું ખરો, પણ દાદા મને સાચવી લેજો.

દાદાશ્રી : એમની બધી જુદી વાત છે. જ્ઞાન આપ્યા સિવાયનું છે ને ! એટલે એમનું દાદા બહુ રક્ષણ કરે છે. નિરંતર રક્ષણ કરે છે, નિરંતર કારણ કે એ મેનેજર માણસ વગર જ્ઞાને નિરંતર રક્ષણ કરે છે. ત્યારે

પહોંચી વળે નહીં તો આ રહેવાનું હશે ?!
જ્ઞાન વગર રહેવું, એ કલાકના રહેવાય
માણસથી !

પ્રશ્નકર્તા : સત્સંગના અંતરાય કેવી
રીતના પડે છે મહાત્માઓને ? દાદાનો સત્સંગ
ચાલતો જ હોય અને છતાંય ના આવી શકાતું
હોય, એ અંતરાય કેવી રીતે પડે ?

દાદાશ્રી : ના આવી શકાતું હોય એ
અંતરાય નહીં, એ અંતરાયનું ફળ છે. ના
આવી શકાય. તે અંતરાય પહેલા પાડેલાનું
ફળ છે એ તો ભેગવે જ છૂટકો ને !

પ્રશ્નકર્તા : એ અંતરાય કેવી રીતે
પડેલા ?

દાદાશ્રી : આપણે જ પાડેલા રોજ રોજ
જઈને શું કાઢવાનું છે !? હવે મહીં બે દહાડા
ના ગયા તોય શું ? આ બધો અંતરાય પડયો
!

પ્રશ્નકર્તા : દાદા ના સત્સંગમાં બે કોઈ
આવતા હોય, એને કોઈ એમ કહે કે તમે
દરરોજ શું કરવા ત્યાં જાવ છો ? દરરોજ શું
કરવા ત્યાં જાવ છો એકને એક વાત સાંભળવા
માટે ? તો પછી એને અંતરાય પડે ને ?

દાદાશ્રી : હા, તો પેલો અંતરાય પાડે
છે. આ આંતર્યું એનું નામ એનું નામ અંતરાય.
સીધી ગાંડી વાત જ કરો ને આપણે નાનો
છોકરો સમજે એવી ! આત્યું એનું નામ
અંતરાય. હું કહું લોકોને, ભીખારીને કંઈ
આપવા જેવું નથી, એટલે મારાથી અપાય જ
નહીં પછી આપવું હોય તોય ના અપાય. આંતર્યું
એનું નામ અંતરાય. ખાતા ખાતા કોઈને ઉઠાડી
મેલ્યો, ઉઠ, તમે બીજી નાતના અહીં કેમ
આવ્યા છો ! મોટો અંતરાય, જબરદસ્ત !
બીજી નાતના હોય ને ! પહેલાં લોકો ઉઠાડી

મેલતા હતા, મેં જોયેલા બધા. આ લોકોએ
કંઈ અંતરાય પાડવાના બાકી રાખ્યા છે ?
અને બે દુઃખી થયા છે, દુઃખી થયા છે !
અંતરાય, અંતરો પાડે પોતે જાણી જાઈને.

એક માણસ તો એની વાઈફને કહે
છે, તે દહાડે કંટ્રોલ હતો, કંટ્રોલ ચોખા -
બોખા મલે ઓછા કંટ્રોલમાં આટલો બધો
થાળીમાં ભાત લે છે, કહે છે. હવે પેલી બિચારી
શરીરે હોય તો ભાત ખાવા દેને બિચારી એને
ભાખરી ઓછી ભાવતી હોય પેલા ભઈ રોજ
કચ કચ કરે તે એક દહાડો બઈ મને કહે
છે, રાજ હું ખઉં છું ને, જંપીને ખાવા નહીં
દેતા કે પમ હું અલ્યા, મૂઆ કંઈ જાતના આ
તો અંતરાય કર્મ કહેવાય. આ ભાત તમને
નહીં મલે. શું કરવા આમ કરો છો. કહ્યું
જંપીને બેસોને નિરાંતે ! એને સમજાણ નહીંને,
એ જાણે કે આ તો આમ કરીએ એટલે સારું
થઈ જશે. વખતે થાય માનો કે બીજે દહાડે
ઓછું ખાય, પણ આંતરો તમારો પડશે ને !

પ્રશ્નકર્તા : પણ દાદા આ તો આવું ખબર
નથી, એટલે આવા આંતરા બહુ પાડીએ છીએ.
આવી ખબર નથી દાદા, આજે પહેલી વખત
જાણ્યું, બાકી ડાયાબીટીસ હોય, તેને આપણે
કહીએ કે ભઈ તમે જરા ભાત ઉપર જરા
કંટ્રોલ કરો, ઓછો ખાવ.

દાદાશ્રી : એ તમને ખબર નથી એવું
નહીં, આ બધાયને કોઈને ખબર નથી. એ
જ્ઞાની પુરુષ એકલા જ જાણે. આ બધા શાસ્ત્રોમાં
શબ્દો લખ્યા છે ને, એનો ખરો અર્થ જ્ઞાની
પુરુષ એકલા જ જાણે, બીજા બધા વાતો કરે
એટલી ! અંતરાય તે ? વોટ ઈઝ મિનિંગ
(એનો અર્થ શું?) તમને એકલાને અંતરાય
નહીં, બધા હેં એ તો મોટી મોટી, બડી બડી

વાતો છે ખાલી. શાસ્ત્રોના મોટા મોટા શબ્દો આવે, પણ આપણે કહીએ કે આ શું ? ફોડ પાડી આલો, નાનો છોકરો સમજે એવું, ત્યારે કહે ના, એ ના આવડે. પોતે સમજે તો ફોડ પાડી આલે ! અને હું તો છોકરાને કહું કે અલ્યા એય, આટલું આલતા શું કામ આંતરું છું. તને નહીં મલે. એ અંતરાય કર્મ ! એનું નામ વિદ્ય કર્મ, વિદ્ય ઉભું કર્યું એટલે વિદ્ય આપણને આવે. એને વિદ્ય.

પ્રશ્નકર્તા : એટલે એવા સંજોગોમાં ખાલી દ્રષ્ટા જ્ઞાતા જ રહેવું ? આ દાખલા તરીકે ડાયાબીટીસ હોય અને છતાં આટલો બધો ભાત લીધો હોય, તો આપણે જ્ઞાતા દ્રષ્ટા થઈને જોયા કરવું ?

દાદાશ્રી : તો બીજું શું કરવાના હતા ?! અને નહીં તોય શું થાય ? એ ગમે તે કરતી હોય, આખું આ ઘીનો પાટીયો ઢોળીને ખાતી હોય, તો આપણે શું થાય ?! એ તો આપણી હાજરીમાં ખાય એટલે આપણને ચીટ થાય છે ને ! હાજરીમાંય ગેરહાજરી માનવી આપણી જાતને હું છું નહીં એવું માનવું. આપણે ના હોઈએ તો એવું જ કરે ને ! એ તો આપણે છીએ તેનું ઝેર ને, એ ઝેર ઉડાડી દઈએ. દીઠાનું ઝેર આ તો !

પ્રશ્નકર્તા : આ ફોડ જે આજે પડ્યો, તો ઘણાના સોલ્યુશન નીકળી જશે આમાં. બધા અંતરાય જ કર્યા કરીએ છીએ.

દાદાશ્રી : હા, તમારું ત્રીજું વર્ષ પૂરું થયુંને આ ! ત્રીજું વર્ષ પૂરું થયું તે ભેટ. આ ભેટ મલી.

પ્રશ્નકર્તા : સામાનું જો હિત આપણને એમ દેખાતું હોય કે આનાથી એનું અહિત થાય છે, તો પછી એ વસ્તુ માટે તો આપણને

ના કહેવી જોઈએ ને ?

દાદાશ્રી : ખાવા-પીવામાં અહિત થાય છે તે ?

પ્રશ્નકર્તા : ખાવા-પીવામાં. અમુક વસ્તુ ખાવાથી.

દાદાશ્રી : આપણે ના કહેવાની જરૂર નહીં, આપણે એને આ વિગત સમજાવાની જરૂર કે ભઈ આમ કરવાથી શરીરને આમ નુકસાન થાય, આમ થાય તેમ થાય. આ હેડ નહીં ખાવાનું. એવું નહીં. પોલીસ એક્શન નહીં લેવાનો. વિગતથી સમજાવીને કહેવું કે ભઈ આનું ફલ આવું આવે. વાંધો શો છે !?

પ્રશ્નકર્તા : પણ આવા સંજોગો બધા બહુ ઉભા થાય. આવા સંજોગો ડગલેને પગલે બને.

દાદાશ્રી : એ જ કહ્યુંને આ. આ સામાન્ય જ્ઞાન બહાર હોય નહીં. એટલે હું કહું છું ને, બધા કંઈક વાતચીત કરો, તો આ સામાન્ય જ્ઞાન નીકળે. તમે અંતરાય કહ્યું તેના ઉપર કેટલી વાત નીકળી ! એટલા સારું પૂછો, કંઈક વાતચીત કરો.

પ્રશ્નકર્તા : આ જે અંતરાય છે તેની અંદર કેટલાક છે તે પોઝીટીવ અંતરાય હોય ને કેટલાક નેગીટીવ હોય, કોઈને આપણે જમવા માટે વધારે દબાણ કરીએ, જમવા માટે એણે પ્રમાણ સર લીધું, આપણે કહીએ કે ના બરોબર છે, તુ વધારે જરા લે. એને પ્રમાણ કરીને એને આગ્રહ કરીને વધારે કરીએ, દબાણ કરીને વધારે ખવડાવીએ તો એ અંતરાય ખરો ?

દાદાશ્રી : તો અંતરાય તૂટ્યો. જમવામાંથી ઉઠાડી મેલ્યો તો અંતરાય બાંધ્યો ? એક ફક્ત મરી જવામાં લોકો અંતરાય ઓછા

પાડે છે. કો'ક જાય એવો હોય, તો એ જાય તો સારું એવું ના બોલે. એ અંતરાય નહીં પાડતો અને કેટલાક માણસ તો બચે તો સારું, તે એ પોતે અંતરાયની વિરુદ્ધ ચાલે એટલે પોતે બચશે. આ તો ન્યાય છે, જગત એટલે ન્યાય સ્વરૂપ છે આ. તારા જ એક્ષન ને તારી જ વાત, તારી સમજણ ને તારે એનાથી ચાલશે.

પ્રશ્નકર્તા : પણ દાદા જગત ન્યાય સ્વરૂપ છે એ વાત બરોબર બેસી છે પણ આવા દૂષ્ટાંતોથી વધારે એનો ફોડ પડ છે.

દાદાશ્રી : ફોડ પડે. વિગત સમજેને તો ફોડ પડી જાય.

પ્રશ્નકર્તા : ઘણી વખત એવું બને છે કે માણસ બહુરિવાતો હોય, તો કેટલીક વખત કોઈ એમ કહે છે કે ભઈ મારી અગિયારસનું પુણ્ય હું એને આપું છું ને જો એનો છૂટકારો થાય તો ! એવું ગામડામાં કહે છે ઘણી વખત બને છે તો એ ત્યાં શું કહેવાય ?

દાદાશ્રી : તે નિમિત્ત છે. નૈમિત્તિક બને ખરું, ન પણ બને. સાયંટિફિક નથી, નિમિત્ત છે. સાયંટિફિક લો નથી એવો, કે આમ થાય તો થાય.

પ્રશ્નકર્તા : પણ આવું કહેવાથી એને કોઈ અંતરાય પડે ?

દાદાશ્રી : ના, ના. એને શું લેવા-દેવા એને કશું લેવાદેવા નહીં.

આ આપણું પુસ્તક ફ્રી ઓફ કોસ્ટ (Free of cost) લે, અને પછી તે વેચી ખાય અગર કોઈ એવો કોઈ હોય, તે ખેરીને કહેશે, શાના પુસ્તકો છે આ દાદાનાં તને ના કહ્યું છે ને ! લઈને સળગાવી મેલે, બને એવું. એ જ્ઞાનાંતરાય એટલો બધો મોટો પડયો કે હજારો

અવતાર થશે તોય ઠેકાણું નહીં પડે અને જ્ઞાન અંતરાય પડે તે ભેગું દર્શન અંતરાય પડયા વગર રહેજ નહીં. એટલે આ ખેડિ ખેડેજ હોય. જ્ઞાન અંતરાય સાથે, બધા અંતરાય આઠેય પડે છે.

પ્રશ્નકર્તા : જ્ઞાન અંતરાયની સાથે.

દાદાશ્રી : હા. અંતરાય કર્મ એક જ પડે છે અને જ્ઞાન અંતરાયની સાથે બધા પડે છે અંતરાય એટલે પુસ્તક એમાં વેચી દે, પેલુ બાળી મેલે. ક્રોધ ભરાઈને શું થાય એને સમજણ નહીં ને બિચારાને ત્યાં ! એને ખબર નહીં ને ! કોઈનો ફોટો બળાય નહીં. ફોટો બાળવો એ માણસને માર્યા બરોબર છે. હં, કેટલાક માણસો ગુસ્સે ભરાઈ અને ફોટા સળગાવે છે. ના સળગાવાય. એ સ્થાપના છે.

સ્થાપના નામ સહિત હોય. ભલેને જીવતું નથી, એમાં દ્રવ્ય ભાવ નથી, પણ નામ-સ્થાપના તો છે ને ! આ મહાવીરની મૂર્તિ હોય, તે લોક કહે મુસલમાનોને કેમ કશું નહીં થતું !? એને ય ફળ તો મલ્યા વગર રહે નહીં ને ! મૂર્તિ કશું ના કરે, શાસન દેવો કરે, પણ લોકોનું મન દુખાવ્યું તે ફળ મલે. તમે મુસલમાનની મસ્જિદ બાળી મૂકો, એમાં કેટલાં મુસલમાનનું મન દુઃખાય, તેનું ફળ તમને અવશ્ય મલે. કોઈને દુઃખ આપીને તમે સુખી ક્યારેય પણ ન થાવ. માટે બને એટલું સુખ આપો, ના બને તો દુઃખ તો અપાય જ નહીં અને દુઃખ અણસમજણથી અપાય છે, લોકો મનમાં શું જાણે છે કે હું આપતો નથી, બધાય મને એવું કહે છે આપણે એવું ખોટું કરવું નહીં. કશું કોઈને દુઃખ નહીં આપવું. મેં કહ્યું અલ્યા શું સમજુ પણ તું, મૂઆ આખો દહાડો દુઃખ જ આપ્યા કરું છું તુ સમજયો શું તે આ

! એ તો એની ભાષાની વાત કરે છે, એની લેંગવેજમાં મારી લેંગવેજ સાંભળ. આખો દહાડો તું દુઃખ દુઃખ જ આપ્યા કરું છું.

સર્ટિફાઈડ લેંગવેજ જ્ઞાનીની છે. હા, સર્ટિફાઈડ ! એથી આગળનું જાણવાનું બીજાને ત્યાં ના મળે

પ્રશ્નકર્તા : પણ દાદા જ્ઞાનની પ્રતિતિ માટે અંતરાયો ઘણી વાર બહુ જરૂરી હોય છે. અંતરાય હોય તો જ આપણી પરિક્ષા થઈ શકે.

દાદાશ્રી : હા, આપણી પરીક્ષા થાય ને બધી કે આપણો શો હિસાબ છે, આપણે ક્યાં ક્યાં ગોદો માર્યા છે. ગોદા માર્યાનું ફળ છે ને ! અંતરાયો પાડયા તેનું ફળ આવ્યું છે ને ! જ્ઞાન પ્રાપ્તિના અંતરાય પડે, એટલે જ્ઞાન મલે નહીં ને ! એટલે અંતરાયના આવે તો જ એ પ્રાપ્તિ થાય.

હંડ્રેડ પરસેન્ટ દર્શન છે આપણું એટલે ત્રણસોને સાર્થક ડીગ્રીનું (306⁰) દર્શન છે આપણું અને અત્યારે આ બધા ધર્મો એક બીજાના વિરાધક છે. જૈન ધર્મ એ તમને શું કહેશે, હેય માતાજીમાં જશો તો મિથ્યાત્વી થઈ જશો. મહાદેવજીમાં જવાય નહીં, મિથ્યાત્વી થઈ જશો. અલ્યા મૂઆ દર્શનમાં અંતરાય પાડો છો. દર્શન જ્ઞાનમાં બેઉ અંતરાય. તમારાથી આવું ના બોલાય. તમને ના જવું હોય તો ના જશો. તમારાથી આવું ન બોલાય. આમનાથી એવું ન બોલાય કે જૈનમાં દેરામાં પેઠા એના કરતાં હાથી નીચે મરી જાવ. એ બધા અંતરાય પાડે છે. બધા અંતરાય પાડી ભેગા કરીને જો ધબાકા પાડતા હોય ! ગરબા ગાવાનો વખત આવ્યો છેવટે..... નવ દહાડા ના રાતમાં.

આપને સમજાયું આમાં વાત ! વાત સમજવા જેવી, ઝીણી વાતો છે બધી.

પ્રશ્નકર્તા : જ્ઞાનાંતરાય માટે જે કીધું આપે, એવું એમને લાભાંતરાય માટે જાણવું છે કે લાભાંતરાય શું છે ?

દાદાશ્રી : જ્ઞાનાંતરાય એનાથી બધાય અંતરાય પડી જાય. લાભાંતરાય એટલે કોઈને કંઈ પણ પ્રકારનો લાભ થતો હોય, તે એને આપણે આંતરીએ, એ લાભાંતરાય અને કોઈ કપડા સારા પહેરતો હોય, અને આપણે કહીએ કે એય પૈસા નકામા પાડયા ના કરીશ કહીએ. એ ઉપભોગ અંતરાય અને જલેબી લાડવાને એ બધું ખાતો હોય, ત્યારે મૂઆ આવું રોજ રોજ શું ખાવાનું આ તે કંઈ ! ભીખ માંગવાનું છે કે શું ?! એ ભોગ અંતરાય પાડયા ! ઉપભોગ અંતરાય, ભોગ અંતરાય, લાભાંતરાય, આ જાત જાતના અંતરાય પાડીને તો આ જગત ઉભું થયું છે, ને પછી કહેશે, ભગવાન આલતો નથી. અલ્યા મૂઆ તારા જ પાડેલા તે ભગવાનને શું કરવા વગોવ કરું છું.

આ દુનિયાનો બધું ફોડ નીકળી જાય એવો છે.

જુઓને આ કાળમાં ઘણા ખરા મહાન પુરુષો નાની ઉંમરમાં જતા રહ્યા છે. કેવા અંતરાય પાડયા હશે, એ આયુષ્યના અંતરાય એટલા બધા પાડયા હશે !

પ્રશ્નકર્તા : એ કેવી રીતે પડેલા ?

દાદાશ્રી : એ એનો વિરોધી પ્રકાર, સમજી જાવને ! તીર્થકરોને આવું ના હોય, બેંતેર વર્ષે તો ફૂલ ગણાય. બેંતેર વર્ષની ઉપરના બધા ફૂલ ગણાય.

શુભ આયુષ્ય નહીં, અશુભ આયુષ્ય હોય તેથી તે આયુષ્ય કર્મ તૂટી જાય. શુભ

આયુષ્ય હોય તો ભોગવી લે. કૃપાળુદેવ ચોંત્રીસ (૩૪) વર્ષે.

શંકરાચાર્ય કેટલા વર્ષે ? બત્રીસ . સહેજાનંદ સ્વામી ઓગણ પચાસ (૪૯) વર્ષ જીવ્યા સાડી નવસો વર્ષ જીવ્યા હતા . કૃષ્ણભગવાન સાડી નવસો વર્ષ તોય પચાસ ખૂટયાં હતા . આયુષ્ય પૂરું ના થયું . પેલુ બાણ વાગ્યું ને ! આયુષ્ય એકઝેકટલી પૂરું ના થયું . પણ તોય પૂરું જ કહેવાય એમનું તો , પચાસ જ રહી ગયા ને ! હજારનું હતું તે દહાડે હિસાબ . એકાવન સો વર્ષ ઉપર હજારનું આયુષ્ય હતું . મહાવીરના વખતથી સો વર્ષનું આયુષ્ય થયેલું છે . એટલે બત્રીસો વર્ષથી સો વર્ષનું આયુષ્ય પહેલાં વધારે હતું . ઘટતા જાયને બધા , આયુષ્યને એ બધું ઘટતું જાય ને !